

РЕШЕНИЕ

№ 4646

гр. София, 12.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 14.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **3915** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, вр. с чл. 195 от ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма] с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Я. Б., с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], ет.9, срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № С200022-023-0002985/06.10.2020г., издадено от старши публичен изпълнител при ТД на НАП- [населено място], потвърдено с Решение № ПО-24/31.03.2021г. на директора на ТД на НАП-С.. С цитираното ПНПОМ на [фирма] са наложена следните обезпечителни мерка, а именно:

1. Възбрана върху недвижим имот - апартамент, К. 55419.6706.764.1.11, заедно с прилежащите части: 29.53 кв. м. общи части; 10.112 % ид. ч. от общите части на сградата и правото на строеж върху УПИ с идентификатор 55419.6706.764; мазе № 2 с площ от 5.25 кв. м.; 17.327 % ид. ч. от общите части на сградата; покривна тераса с площ от 255.86 кв. м.; 17.24 кв. м. общи части, площ 327.77 кв. м, находящ се в [населено място], [община], област С., [улица], ет. 4, ап. б - намиращ се в жилищна страда със смесено предназначение с идентификатор 55419.6706.764.1, с граници на същия етаж: няма, под обекта: 55419.6706.764.17, над обекта: няма /от югозапад - двор, от северозапад - двор и стълбище, от североизток - двор, от югоизток двор/, придобит с дружествен договор/устав за апорт от 04.06.2010 г., с данъчна оценка (за недвижими имоти) - 34084.40 лв.;

2. Възбрана върху недвижим имот - самостоятелен обект в сграда, ведно с припадащите се 33.493 кв. м. общи части, ведно с 0.632 % ид. ч. от общите части на

сградата и правото на строеж върху УПИ с идентификатор 55419.6706.764, площ 15 кв. м, находящ се в [населено място], [община], област С., [улица] - паркомясто № 5, находящо се в подземния паркинг в сутерена на сграда с идентификатор № 55419.6706.764.1, с граници паркомясто № 6, вътрешен вход към сградата, паркомясто № 4, двор, придобит с дружествен договор/устав за апорт от 04.06.2010 г., с балансова стойност 0.00 лв.;

3. Възбрана върху недвижим имот - самостоятелен обект в сграда, ведно с припадащите се 33.493 кв. м. общи части, ведно с 0.632 % ид. ч. от общите части на сградата и правото на строеж върху УПИ с идентификатор 55419.6706.764, площ 15 кв. м, находящ се в [населено място], [община], област С., [улица] - паркомясто № 6, находящо се в подземния паркинг в сутерена на сграда с идентификатор № 55419.6706.764.1, с граници двор, вътрешен вход към сградата, паркомясто № 5, двор, придобит с дружествен договор/устав за апорт от 04.06.2010 г., с балансова стойно

4. Запор върху налични и постъпващи суми в размер на 67 345.05 лв. /шестдесет и седем хиляди триста четиридесет и пет лева и пет стотинки/ по банковите сметки на жалбоподателя, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление, находящи се в ТБ [фирма].

5. Запор върху лек автомобил марка „А.“, рег. [рег.номер на МПС], рама № WA1LGAFE4CD005548, двигател № CJW010376, година на производство 2012 г., мощност 209 kw, със застрахователна оценка 29 900.00 лв.

6. Запор върху лек автомобил марка „Т.“, рег. [рег.номер на МПС], рама № 5TDDK3EH2BS084835, двигател № D841105, година на производство 2011 г., мощност 201 kw, със застрахователна оценка 26 600.00 лв.

Твърди, че така постановеното решение на директора на ТД на НАП-С. е незаконосъобразно и моли същото да бъде отменено.

В съдебно заседание, жалбоподателят редовно призован, чрез адв. Й., поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Представя писмени бележки. Претендира разности.

Ответникът по жалбата-Директорът на ТД на НАП-С., чрез процесуалния си представител юрк. К., оспорва жалбата като неоснователна и недоказана и моли настоящата инстанция да постанови решение, с което да потвърди оспореното решение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът като прецени оспорвания административен акт, взе предвид становищата на страните и представените по делото доказателства, приема за установено следното:

С Решение № ПО-24/31.03.2021г. на директора на ТД на НАП-С., постановено в производство по реда на чл. 197, ал. 1 от ДОПК, решаващият орган е оставил без уважение жалбата на [фирма] срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № С200022-023-0002985/06.10.2020г., издадено от Старши публичен изпълнител при ТД на НАП- [населено място]. С потвърденото Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки (ПНПОМ) на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК за обезпечаване събирането на допълнително установени с РД № Р-2222102001207-092-001/29.09.2020г. публични задължения на дружеството за ДДС в размер на 98 272, 37 лв. главница и лихва в размер на 27 125, 61 лв. и по ЗКПО в размер на 25 124, 85 лв. – главница и 7 406 лв. лихва, са наложени следните обезпечителни мерки:

1/ Възбрана върху недвижим имот - апартамент, К. 55419.6706.764.1.11, заедно с

прилежащите части: 29.53 кв. м. общи части; 10.112 % ид. ч. от общите части на сградата и правото на строеж върху УПИ с идентификатор 55419.6706.764; мазе № 2 с площ от 5.25 кв. м.; 17.327 % ид. ч. от общите части на сградата; покривна тераса с площ от 255.86 кв. м.; 17.24 кв. м. общи части, площ 327.77 кв. м, находящ се в [населено място], [община], област С., [улица], ет. 4, ап. 6 - намиращ се в жилищна страда със смесено предназначение с идентификатор 55419.6706.764.1, с граници на същия етаж: няма, под обекта: 55419.6706.764.17, над обекта: няма /от югозапад - двор, от северозапад - двор и стълбище, от североизток - двор, от югоизток двор/, придобит с дружествен договор/устав за апорт от 04.06.2010 г., с данъчна оценка (за недвижими имоти) - 34084.40 лв.;

2/ Възбрана върху недвижим имот - самостоятелен обект в сграда, ведно с припадащите се 33.493 кв. м. общи части, ведно с 0.632 % ид. ч. от общите части на сградата и правото на строеж върху УПИ с идентификатор 55419.6706.764, площ 15 кв. м, находящ се в [населено място], [община], област С., [улица] - паркомясто № 5, находящо се в подземния паркинг в сутерена на сграда с идентификатор № 55419.6706.764.1, с граници паркомясто № 6, вътрешен вход към сградата, паркомясто № 4, двор, придобит с дружествен договор/устав за апорт от 04.06.2010 г., с балансова стойност 0.00 лв.;

3/ Възбрана върху недвижим имот - самостоятелен обект в сграда, ведно с припадащите се 33.493 кв. м. общи части, ведно с 0.632 % ид. ч. от общите части на сградата и правото на строеж върху УПИ с идентификатор 55419.6706.764, площ 15 кв. м, находящ се в [населено място], [община], област С., [улица] - паркомясто № 6, находящо се в подземния паркинг в сутерена на сграда с идентификатор № 55419.6706.764.1, с граници двор, вътрешен вход към сградата, паркомясто № 5, двор, придобит с дружествен договор/устав за апорт от 04.06.2010 г., с балансова стойност 0.00 лв.

4/ Запор върху налични и постъпващи суми в размер на 67 345.05 лв. /шестдесет и седем хиляди триста четиридесет и пет лева и пет стотинки/ по банковите сметки на жалбоподателя, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление, находящи се в ТБ [фирма].

5/ Запор върху лек автомобил марка „А.“, рег. [рег.номер на МПС] , рама № WA1LGAFE4CD005548, двигател № CJW010376, година на производство 2012 г., мощност 209 kw, със застрахователна оценка 29 900.00 лв.

6/ Запор върху лек автомобил марка „Т.“, рег. [рег.номер на МПС] , рама № 5TDDK3EH2BS084835, двигател № D841105, година на производство 2011 г., мощност 201 kw, със застрахователна оценка 26 600.00 лв.

Решението е получено от жалбоподателя на 07.04.2021г.

Предмет на спора по настоящото дело са законосъобразността на решението на директора на ТД на НАП- С. и наложените обезпечения с потвърденото от него постановление.

При така установеното от фактическа страна при извършената проверка за допустимост на жалбата, настоящата инстанция намира, че жалбата е допустима, подадена от лице, което има правен интерес от оспорването, до компетентния съд и в законоустановения срок, посочен в чл. 197, ал. 1 от ДОПК.

Разгледана по същество жалбата на [фирма] е основателна, по следните съображенията:

С искане за предварително обезпечаване на задължения № Р-22221020001207-039-001/29.09.2020г., органът по приходите извършващ възложената със ЗВР № Р-22221020001207-020-001/02.03.2020г. на жалбоподателя ревизия, е поискал налагане на предварителни обезпечителни мерки, тъй като от страна на органа по приходите е установено, че установения РД № Р-2222102001207-092-001/29.09.2020г. размер на данъчните задължения на дружеството е за ДДС е в размер на 98 272, 37 лв. главница и лихва в размер на 27 125, 61 лв. , а по ЗКПО в размер на 25 124, 85 лв. – главница и 7 406 лв. лихва и ще бъде затруднено събирането им.

С Постановление изх. № С200022-023-0002985/06.10.2020г., издадено от Главен публичен изпълнител при ТД на НАП- [населено място], на [фирма] цитираните по-горе в решението обезпечителни мерки.

Оспорения административен акт е издаден от компетентния орган по чл. 197, ал. 1 от ДОПК -публичен изпълнител в компетентната териториалната дирекция на НАП-гр. С., определена съгласно чл. 8, ал. 1, т. 2 от ДОПК и в рамките на правомощията му. Същото е издадено и в предвидената в чл. 196 от ДОПК писмена форма и съдържа посочените в ал. 1 задължителни реквизити. Съгласно чл. 121, ал.1 от ДОПК, налагането на предварителните обезпечителни мерки се извършва от публичния изпълнител въз основа на мотивирано искане от страна на компетентния за това орган по приходите.

В настоящия случай от представените писмени доказателства се установява, че и Решение № ПО-24/31.03.2021г. издадено от Директора на ТД на НАП-гр. С. е издадено от оправомощен за това орган в пределите на неговата материална компетентност.

По материалната законосъобразност, съдът намира следното:

Съгласно чл. 121, ал. 1 ДОПК в хода на ревизията органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни.

Според чл. 121, ал. 3 ДОПК предварителните обезпечителни мерки се налагат върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето, а ако това е невъзможно, наложените обезпечителни мерки следва да не спират извършването от ревизираното лице дейност.

На основание чл. 121, ал. 2 ДОПК при налагането на ПОМ е приложим реда по чл. 195 ДОПК. От своя страна чл. 195, ал. 6 ДОПК определя задължителна поредност, по която се извършват обезпеченията, а именно по балансовата стойност на активите, а когато такава няма се прилага следната последователност: 1. по данъчната оценка; 2. по застрахователната стойност; 3. по придобивната стойност на вещи - собственост на ФЛ. Същевременно чл. 195, ал. 7 ДОПК вмениява изискване обезпеченията да съответстват на вземанията на държавата или общините, установени или установяеми по реда на ал. 5.

Неспазването на изискването по чл. 195, ал.6 от ДОПК не е посочено изрично като абсолютно основание за отмяна по чл. 197, ал.3 от ДОПК, поради което съдът приема, че това нарушение може да обоснове отмяна на обезпечителната мярка само в случаите, в които с налагането ѝ явно и съществено е нарушен принципа на

съразмерност и по този начин се стига до прекомерното обременяване на длъжника. Съдът счита, че директорът не е обсъдил по никакъв начин наведените от жалбоподателя оплаквания, като не е установил правилно релевантните към спора факти. Размерът на установените публични задължения е посочен, но не е посочена балансовата стойност на нито едни от недвижимите имоти, като за единия от тях е посочена само данъчна оценка, което е вторият по ред признак за налагане на обезпечението съгл. чл.195, ал.5 ДОПК, но същият следва да бъде използван само когато няма балансова стойност на посочените за обезпечение активи. Нито в искането, нито в постановлението респ. решението на директора на ТД на НАП- С. град, е коментирано, че няма балансова стойност на активите и това е установено, за да се приеме именно данъчната оценка.

Както вече бе посочено по-горе, съобразно чл. 195, ал.6 от ДОПК, обезпеченията се извършват по балансовата стойност на активите, едва ако няма такава, в последователност: 1/ по данъчна оценка и 2/ по застрахователна стойност. В конкретния случай, обезпечението на единия недвижим имот е извършено по данъчна оценка, без посочена балансова стойност на същия или да е посочено защо не е посочена такава, а за останалите два имота е посочена само балансова стойност 0.00 лв, нито данъчна оценка, нито застрахователна стойност, което е съществено нарушение на процедурата по налагане на обезпечение. Липсват и данни за това, дали публичният изпълнител е събрал доказателства за това каква е балансовата стойност на недвижимите имоти, дали същите са заприходени като ДМА на дружеството и защо балансовата им стойност е 0.00 лв. Не са събрани доказателства и за това каква е данъчната оценка на посочените в т.2 и т.3 недвижими имоти респ. тяхната застрахователна стойност.

По изложените съображения, оспореното ПНПОМ и в частта, по отношение на наложения заповор върху два броя МПС с посочена само застрахователна стойност, отново се явява незаконосъобразно.

Тук отново липсват приложени доказателства за това, дали публичният изпълнител е спазил разпоредбата на чл.195,ал.6 от ДОПК, съгласно която обезпеченията се извършват по балансовата стойност на активите, а когато такава няма-в следната последователност по данъчната оценка, по застрахователната стойност, по придобивната стойност на вещи - собственост на физически лица, като обезпеченията трябва да съответстват на вземанията на държавата или общините, установени или установяеми по реда на ал. 5. Липсват и данни за това, дали публичният изпълнител е събрал доказателства за това каква е балансовата стойност на запорираните 2 бр. МПС, дали същите са заприходени като ДМА на дружеството и защо балансовата им стойност е 0.00 лв. Не са събрани доказателства и за това каква е данъчната им оценка, за да се пирстъпи към посочване на тяхната застрахователна стойност. На следващо място, липсват доказателства по делото, дали същите са собственост на длъжника, защото простото твърдение (такова дори не е направено в оспорения акт), че са собственост без представени доказателства, не може да доведе до извод, че запорираните 2 бр. МПС в случая, са собственост на длъжника. Липсват и доказателства за спазена процедура по чл.201 от ДОПК- при заповор на движима вещ публичният изпълнител извършва опис, оценка и предаване на вещта за пазене на длъжника или на трето лице или изземва и съхранява вещите, като върху вещта може да се поставя заповорен знак (стикер), а описът, оценката и предаването на вещта за

пазене или изземването и съхранението ѝ се извършват по реда на този кодекс, липсват и доказателства за това при липса на такава стойност, публичният изпълнител да е спазил поредността, визирана в нормата на чл.195,ал.6 от ДОПК- при липса на балансова стойност на активите, се преминава в поредност – по данъчна оценка и т.н., което в случая не е сторено. Законодателят именно в нормата на чл.195,ал.6 от ДОПК е визирал поредност на стойностите за налагане на обезпеченията при липса на една стойност - при казаното по- горе, първо по балансова стойност, а ако такава няма в последователност изрично посочена в този текст. Липсата на спазена поредност относно стойността на запорираното въздухоплавателно средство, лишава съда от възможността да прецени дали обезпечителната нужда съответства на установените задължения. Това порочно налагане на заповор върху въздухоплавателно средство от страна на публичния изпълнител , без да са спазени визираните в ДОПК условия и предпоставки, води до отмяна на постановлението за налагане на обезпечителни мерки, защото няма как да се прецени дали обезпечителната мярка е подходяща и дали съответства на обезпечителната нужда, респективно на това дали съответства както на установеното и изискуемо вземане, така и дали стойността на запорираното въздухоплавателно средство не надхвърля значително обезпечителната нужда.

След като не се е снабдил със съответните доказателства, публичният изпълнител не е изпълнил задължението си, вменено му от нормата на чл. 195, ал.6 от ДОПК да установи имат или не балансовата стойност процесните МПС, а е посочил застрахователната им такава. Установената по този начин застрахователна стойност на запорираните активи, определено е била преценена в рамките на оперативната самостоятелност на публичния изпълнител като съразмерна с установените по надлежния ред публични задължения на жалбоподателя в посочения в обжалвания акт размер, което е абсурдно в случая. Следователно, не може да се прецени в случая, дали стойността на имуществото, върху което са наложени обезпечителни мерки, отговаря на публичното задължение, с оглед приложението на разпоредбите на чл. 195, ал. 7, респ. чл. 198, ал. 2 от ДОПК. С оглед на това, съдът намира, че неправилно публичният изпълнител е наложил обезпечения върху посоченото в постановлението имущество, с цел гарантиране на държавата като кредитор с публични вземания.

Това механично налагане на обезпечителни мерки и липсата на доказателства за спазена поредност при налагане на обезпеченията, не може да доведе до извода, че наложените обезпечителни мерки са подходящи и съответстват на обезпечителната нужда.

Обезпечителната мярка представлява едновременно защитата и санкцията, в които се състои обезпечението на конкретно вземане и като такава тя трябва да отговаря на обезпечителната нужда. Тези характеристики на обезпечителните мерки са намерили нормативен израз в нормата на чл. 195, ал. 7 от ДОПК, която поставя изискването обезпечението да съответства на вземанията на държавата и общините. Това означава определяне на обезпечителна мярка, която държи сметка както за обезпечителната нужда на публичния взискател, така и за интересите на длъжника без прекомерното му обременяване. Това

изискване произтича пряко и представлява проявна форма на един от основните принципи в административното производство - принципа на съразмерност, залегнал в разпоредбата на чл. 6 от АПК, приложим в настоящото производство по силата на § 2 от ДР на ДОПК.

Ето защо след като публичният изпълнител не е изпълнил изискването на чл.195, ал.6 ДОПК, като не е спазил поредността в цитираната разпоредба е нарушил принципа на съразмерност, което заедно и с наложения заповор върху банковите сметки на дружеството в размер на 67 345, 05 лв. може да доведе до прекомерното обременяване на длъжника.

За пълнота на изложението съдът ще посочи, че при налагане на ПОМ не е спазен и заложеният в чл. 6 АПК вр. пар. 2 ДР ДОПК принцип за съразмерност, тъй като обезпечаването на предполагаемо установимите в ревизионното производство задължения чрез налагане на ПОМ върху имущество на РЛ, за което не може да се установи безспорно дали не е далеч надхвърлящо като стойност размера на обезпечените задължения, категорично обуславя извод за нарушаване на изискването административният акт и неговото изпълнение да не засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава

Съобразно легалното определение на принципа на съразмерност съдържанието му се свежда до упражняване от страна на административния орган на възложените му правомощия по разумен начин, добросъвестно и справедливо, като административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава.

Когато с административния акт се засягат права или се създават задължения за граждани или за организации, прилагат се онези мерки, които са по-благоприятни за тях, ако и по този начин се постига целта на закона. Разпоредбата на чл. 6, ал. 5 от АПК задължава административните органи да се въздържат от актове и действия, които могат да причинят вреди, несъразмерни с преследваната цел.

Определяща за налагането на обезпечителните мерки е обезпечителната нужда, която от своя страна се определя от възможността длъжникът да изпълни задължението си с имуществото, с което разполага и с което ще разполага към датата на изпълнението. Изпълнението на едно публично правно задължение е невъзможно само когато ревизираното лице към датата на изпълнението не разполага с достатъчно средства, за да го изпълни, защото изначално няма имущество в подходящи размери или в следствие - поради отчуждаването му, няма такова. Съответно, изпълнението е сериозно затруднено, ако макар стойността на годните за разпореждане активи на длъжника да покрива размера на очакваните задължения, видът на първите или правното им положение (напр. върху тях съществуват вече други вещни тежести) е такова, че не позволява тяхното бързо и ефективно осребряване (т. е. те не са ликвидни). В оспореното Постановление, липсва такъв анализ на финансовото и имотното

състояние на длъжника, а и извод в тази насока.

С оглед на тези обстоятелства, не може да се направи и от съда извод, дали събирането на предполагаемите публични задължения ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни, който извод обаче изначално обосновава нуждата от налагането на обезпечителни мерки на основание чл. 195 от ДОПК. Липсват мотиви, които да обосновават обезпечителната нужда на приходната администрация от гледна точка на това дали изпълнението на задължението е невъзможно или трудно. В мотивите както към искането, така и към оспореното ПНПОМ, като мотиви са описани установени обстоятелства в хода на ревизията по отношение на дейността на дружеството, от която биха възникнали задължения за държавата, но от тях по никакъв начин не може да се генерира извод дали изпълнението на тези предполагаеми задължения ще е невъзможно или трудно, с оглед липсата на мотиви изобщо по отношение на финансовото и и имуществено състояние на дружеството.

От проследената нормативна уредба на първо място може да се заключи, че не отговаря на приложимите правни норми изложеното в решение № ПО-24/303.2021г. становище на директора на ТД на НАП - С., че преценката доколко ще се затрудни събирането на очакваните публични задължения е изцяло в компетентността на органа по приходите, който при отправяне на искането за налагане на ПОМ действа в условия на оперативна самостоятелност. Действително, законът предоставя на компетентния орган по приходите правото на преценка, но при отправяне на искането за налагане на ПОМ той задължително трябва да го обоснове, на което безсъмнено сочи употребеният в чл. 121, ал. 1 ДОПК израз "може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки". При това мотивите трябва да са конкретни според конкретно предизвиканата нужда от обезпечаване, а не да представляват формално приповтаряне на текста на закона. Подобно приповтаряне се приравнява на липса на мотиви, защото по никакъв начин не създава яснота какво точно предизвиква необходимостта от обезпечаване. Ето защо съдът не възприема като аргументация даденото разяснение в искането за налагане на ПОМ, че то е необходимо за предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на ревизираното лице, вследствие на които ще бъде затруднено събирането на установените задължения. При справка с чл. 121, ал. 1 ДОПК е видно, че посоченото от органа по приходите повтаря почти буквално текста на разпоредбата, без обаче по този начин да създава яснота относно съображенията му да поиска обезпечаване. Следва да се отбележи, че и от данните по преписката не може да се извлече с категоричност извод за необходимост от налагане на ПОМ, поради което неясно остава съображението на ревизиращия орган да поиска в случая налагането на ПОМ.

Съгласно чл. 196, ал. 1, т. 3 ДОПК постановлението за налагане на обезпечителни мерки трябва да съдържа фактически и правни основания за издаването му, от което може да се заключи, че публичният изпълнител, към

когото е отправено искането по чл. 121, ал. 1 ДОПК, няма задължение автоматично да го удовлетвори, а преди това следва да извърши самостоятелна преценка на обосноваността му от гледна точка на изложените мотиви като едва при положителен резултат от преценката налага обезпечителните мерки, аргументирайки се изрично в постановлението. В случая фактическата аргументация на публичния изпълнител също е сведена до най-общото указване, че събирането на задължения за данъци ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни и с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на субекта.

Липсата на яснота по въпроса как точно без налагането на ПОМ ще се затрудни събирането на предполагаемите задължения към фиска обуславя извод за неспазване на изискванията на чл. 121, ал. 1 ДОПК, което по смисъла на чл. 197, ал. 3 представлява абсолютно основание за отмяната на ПОМ. В това отношение следва да се има предвид, че в процеса тежестта да установи наличие на необходимост от обезпечаването се носи изцяло от ответника, който в случая не прояви никаква активност за доказване на тази теза.

С оглед на горното, съдът следва да отмени обжалваното решение и потвърденото с него постановление на публичния изпълнител.

С оглед изхода на спора, на дружеството – жалбоподател следва да бъдат присъдени разноски в размер на 650 лв., от които 50 лв. за държавна такса и 600 лв. за адвокатско възнаграждение съгл. приложения по делото списък на раноските и доказателства за плащане.

Водим от изложеното, Административен съд София - град, Трето отделение, 7 състав,

Р Е Ш И:

По жалба на [фирма] с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Я. Б., с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], ет.9, ОТМЕНЯ Решение № ПО -24/31.03.2021г. на директора на ТД на НАП – С., с което е оставена без уважение жалбата на дружеството срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № С200022-023-0002985/06.10.2020г., издадено от старши публичен изпълнител при ТД на НАП- [населено място], за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл.121,ал.1 ДОПК, и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № С200022-023-0002985/06.10.2020г., издадено от старши публичен изпълнител при ТД на НАП- [населено място].

ОСЪЖДА ТД на НАП – С. да заплати на [фирма] с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Я. Б., сумата в размер на 650 лв. (шестотин и петдесет лева) разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване и протестиране.

Съдия: